

[Holger Eriksen.]

Aftenen optræder som Repræsentant for Partiet Venstre i Borgerrepræsentationen. I gamle Dage talte man om, at der var Venstremænd, der havde een Opfattelse om Søndagen og en anden om Hverdagen, men her synes det altsaa nødvendigt, at man skifter Opfattelse fra om Eftermiddagen til om Aftenen.

Venstre undlod ligeledes at opstille Kandidater i København imod dette nye Parti, ja, man anvendte Venstrepartiets Tryksager i Agitationen, ganske vist med en lille stillfærdig Tilføjelse om, at man burde stemme paa Hovedstadens Venstre, men det var klart, at det var fra den samme Central, det hele udgik.

Der kan altsaa ikke være Tvivl om, at Anmeldelsen af det nye Parti direkte rammes af Vedtagelsen den 3. Oktober. Der kan paa den anden Side heller ikke være Tvivl om, at denne Vedtagelse havde et Formaal, nemlig at hindre, at der skete Omgaaelse af Loven. Man regnede med, at man ved Vedtagelsen havde sikret sig mod Omgaaelse, og det kunde man kun, hvis man var klar over, at man var i Besiddelse af Midler til at hindre Forsøg, som maaske ellers maatte blive gjort.

Det har man ogsaa. Bortset fra Grundlovsbestemmelsen, der fastslaar, at Folketing og Landsting er suveræne med Hensyn til, hvilke Medlemmer de vil godkende, og hvilke de ikke vil godkende, kan man bare søge tilbage til Valglovens § 52 c, der siger:

„Bliver Afstemningen i en Opstillingskreds kendt ugyldig af Folketinget, udsættes Godkendelsen af Kandidaterne i den Amts- eller Storkreds, hvortil den paagældende Opstillingskreds hører, idet dog vedkommende Kandidater foreløbig betragtes som lovlig valgte, og Godkendelsen af Tillægsmandaterne har i saa Fald kun foreløbig Gyldighed. Naar Omvalg har fundet Sted, foretages en ny Opførelse over Fordelingen af Tillægsmandaterne.“

Dette her tager imidlertid kun Sigte, hvor der er Tale om at kassere Valget i en enkelt Opstillingskreds, f. Eks. hvis man vilde gøre det for Æbeltoft-Kredsens Vedkommende i Anledning af de Fejl der, jeg tidligere har omtalt. Men læser man videre i samme Paragraf, staar der i 2det Stykke:

„Folketinget afgør, om de af Indenrigsministeren indsendte Beregninger, jfr. § 52 b, skal godkendes, eller om der skal foretages nye Beregninger, og da i hvilket Omfang.“

Det kan naturligvis ikke være selve Be-

regningen, der skulde være forkert; ingen kan være i Tvivl om, at Statistisk Departement er i Stand til at foretage et saadant Regnestykke fejlfrit, og derfor vilde det være helt meningsløst at anføre, at disse Beregninger skulde gøres om. Det maa være Grundlaget for Beregningerne, der sigtes til, og derunder navnlig om de Partier, der er anmeldt, retteligt burde have været anmeldt.

I Valglovens § 24 staar der:

„Naar nye almindelige Valg til Folketinget skal foretages, meddeler Folketingets Formand til Indenrigsministeriet, hvilke Partier der da findes i Folketinget. Senest 10 Dage før Valgets Afholdelse kan mindst 10 000 Vælgere meddele Indenrigsministeriet, at de agter at deltage i Valget som et nyt Parti.“

Spørgsmaalet er saa, hvad man forstaar ved et nyt Parti. Er der blot Tale om et andet Parti, altsaa et Parti mere end dem, man havde i Forvejen, eller ligger der i selve dette Udtryk, at der skal være Tale om et virkelig nyt Parti, et Parti, som møder med et nyt Program, et Parti, der er saaledes indstillet, at det søger ikke blot Vælgere, der har tilhørt et bestemt Parti, men Vælgere fra alle Kredse?

Efter Vedtagelsen den 3. Oktober kan der ikke være Tvivl om, at det er den sidste Fortolkning, Folketinget vil anvende. Men deraf følger, at Folketinget i Henhold til § 52 c, 2det Stykke, har Pligt til at skønne over, om de Partier, der er anmeldt, virkelig er Partier og ikke blot Udtryk for Forsøg paa at omgaa § 44 i Valgloven.

Der er af Udvalget rettet en Forespørgsel til Indenrigsministeriet om, hvorvidt der skal være Omvalg i København, hvis man kasserer de 3 Mandater, der her er Tale om, eller om disse 3 Mandater saa skal fordeles paa de øvrige Partier. Fra Indenrigsministeriets Side blev der svaret, at Bestemmelsen, som den er formuleret, i hvert Fald ikke har tænkt paa en Situation som den foreliggende, og dersom Folketinget maatte naa til det Resultat, at Hovedstadens Venstre ikke gyldigt har kunnet deltage i Valget som Parti, foreligger der 3 Muligheder, nemlig: 1) Omvalg, 2) at betragte de paa Hovedstadens Venstre afgivne Stemmer som afgivet paa Venstre, eller 3) at betragte de paa Hovedstadens Venstre afgivne Stemmer som afgivet uden for Partierne.

I førstnævnte Tilfælde er det § 52 c, Stk. 1, der kommer til Anvendelse, i Tilfælde 2 og 3 er det § 52 c, Stk. 2, der skal bruges.

Det er ikke muligt med Sikkerhed at slutte af Loven, hvilken af de tre Fremgangsmaader der skal bringes til Anvendelse, og